

[Kim Behnke]

forbrugerorganisationerne, gør opmærksom på, at en fri lukkelov »er en fordel for alle«. Det har vi altså Forbrugerrådets ord for, og det stoler vi i denne forbindelse bestemt på.

Fru Lissa Mathiasen var dernæst inde på, hvorvidt det nu er kommunerne, der får problemet med at afgrænse varesortimentet osv. Men det viser jo den reguleringstrang, som fru Lissa Mathiasen har. Det er Folketinget, det er politikere, der skal sidde og afgøre, om pizzaer skal sælges i små stykker, så det kaldes snacks, eller om det må sælges som hele pizzaer, hvor det så er middagsretter.

Jamen det er da ikke en politisk opgave at afgøre den slags. Lad dog butikkerne få frihed til selv at bestemme, hvad der skal være på hylderne. Køber kunderne det ikke, kommer det hurtigt af hylderne igen.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Kun den lille korte bemærkning til hr. Kim Behnke, at jeg egentlig tror, at såvel de mange implicerede detailhandlere som forbrugerne og samfundet som sådant vil have gavn af, hvis vi får debatten lagt på et andet niveau end det, hr. Kim Behnke her lægger op til.

Kai Dige Bach (KF):

Da vort partis – ifølge fru Lissa Mathiasens sprogbrug – normale ordfører ikke kan være til stede i dag, skal jeg på hans vegne udtale følgende:

Lukkeloven, som ikke hedder »lukkeloven«, men »lov om butikstid«, skal fremover hedde »loven om detailsalg på søn- og helligdage m.v.«, og det er, uanset hvad den hedder, en lovgivning, der altid giver en meget betydelig debat både i og uden for Folketinget.

I øvrigt er det en lovgivning, der har været til behandling her i Folketinget hvert eller hvert andet år gennem en årrække. Sidste gang, vi foretog ændringer i lov om butikstid, var der en meget betydelig debat om den liberalisering, der fandt sted.

Men jeg mener, man kan sige, at resultatet har været positivt, og dette er især kommet til udtryk i den betydelige publikumssucces, den lange lørdag en gang om måneden har været. Når den nuværende lov om butikstid ønskes afløst af dette forslag, er det bl.a., fordi der nu er et udtalt ønske herom fra store dele af detailhandelen.

Ikke mindst De Samvirkende Købmandsforeninger har presset meget på, fordi de føler, at de med den nuværende lovgivning er stillet urimeligt i forhold til den betydelige konkurrence, de påføres fra døgnkiosker og benzinstationer, der i stigende omfang sælger det samme sortiment som De Samvirkende Købmandsforeningers medlemmer.

I den konservative folketingsgruppe mener vi derfor, at det er rigtigt, at vi nu foretager dette yderligere skridt i retning af en større liberalisering af åbningstiderne i Danmark. Vi er glade for, at søn- og helligdage som hovedregel er udeladt som åbningsdage; vi er også glade for, at industriministeren har medtaget de tidligere fremsatte konservative tanker om, at juleaftensdag og grundlovsdag skal være åbningsfri dage, væsentligst af hensyn til medarbejderne i forretningerne.

Den primære konsekvens af denne lovgivning er, at der sker en decentralisering af beslutningerne om, hvor meget der må holdes åbent forskellige steder i landet. Det er fornødt, at beslutningerne lægges ud til kommunerne; jeg tror, det vil betyde en glidende tilpasning til de behov, der er forskellige steder i landet. For behovene er forskellige, når man taler om lukketider i København og Rødning.

Det bliver spændende at se, om detailhandelen vil benytte muligheden for at have flere lange lørdage om måneden. Personlig tror jeg, at den store interesse for lange lørdage forsvinder, hvis man gør det til en ugentlig begivenhed.

Jeg vil til slut omtale et par forhold, som er resultatet af mange henvendelser, jeg har fået fra detailhandlere. Det drejer sig om følgende: Når kommunerne får mulighed for at tillade en udvidelse eller en begrænsning af lukketiderne, må det være rimeligt, at kommunerne også giver mulighed for pasning af medarbejdernes børn på andre tidspunkter end dem, vi kender i dag, da problemerne for forretningerne og deres medarbejdere ellers vil blive meget betydelige.

Et andet forhold, jeg må gøre opmærksom på, er, at man især i butikscentrene ofte har vedtægtsmæssige regler, der betyder, at ganske få butikker kan bestemme, at eksempelvis en lang række specialbutikker skal holde åbent langt mere, end der er behov for. Dette skyldes, at man ganske simpelt stemmer efter antal kvadratmeter pr. butik.